

[Thoft]

år, bliver der tale om et beløb på 1-2 mill. kr. pr. år.«

Folketingets medlemmer må altså forvente, at dette giver et positivt provenu, men jeg mener, at jeg meget nøje i min ordførertale redegjorde for, at der ikke bliver noget positivt provenu; dette her koster staten penge. Jeg er ked af, at indenrigsministeren ikke har forstået det. Det burde indenrigsministeren have forstået, inden lovforslaget blev fremsat, og det burde have fremgået af forslagets bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil give hr. Thoft ret i, at bemærkningerne ikke er så oplysende, som det var ønskeligt. I hvert fald sad jeg, da jeg havde læst forslaget, tilbage med en fornemmelse af, at jeg ikke ganske havde forstået det. Det behøver jo ikke at være bemærkningernes skyld, men nu forstår jeg på de ting, som hr. Thoft har rejst her, at der måske er noget mere i dette forslag, end vi har kunnet læse ud af bemærkningerne, og derfor synes jeg, at ministeren i hvert fald skylder hr. Thoft et svar på, om det er rigtigt, som hr. Thoft siger, at man har valgt en model i forhold til dele af sammenlignelige forsikringselskaber, og at man ville få et ganske andet resultat, hvis man valgte at sammenligne og ligestille i forhold til en stor gruppe af andre forsikringselskaber, og et svar på, hvorfor ministeren har valgt det, hun har.

Vi er i socialdemokratiet tilhænger af, at uanset om det er private eller det er statslige forsikringselskaber, dvs. uanset privatiseringen, som vi var imod, skal statsanstalten ligestilles skattemæssigt med andre forsikringselskaber. Det er vores principielle tilslutning, vi har givet her i dag, men det er klart, at de andre ting må klares af, og jeg håber, at ministeren i hvert fald vil være med til at afklare dette hovedspørgsmål i dag; så kan vi foretage videre udvalgsarbejde og få nogle svar frem, så vi, når vi når til anden og tredje behandling, har et lidt større overblik over denne ikke særlig omfattende sag.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal sige, at ordene »snyd«, »falsk« og »klytværk« ikke strider mod, hvad der kan godtages i henhold til forretningsordenen, og

det er jo op til medlemmerne selv at vælge deres sprogbrug.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om tidsskriftcentret.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.
(Fremsat 29/11 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Tidsskriftcentret er en selvejende institution, der som nævnt i beslutningsforslaget blev oprettet i 1968. Centerets hovedopgave er at indsamle danske og internationale tidsskrifter, primært af venstreorienteret observans. Kulturministeriet har ydet tilskud af tipsmidlerne til tidsskriftcentret siden 1979, senest i 1985, hvor der blev ydet 75.000 kr. Centeret rummer materiale, som ikke falder ind under pligtafleveringslovens bestemmelser, og som er af en sådan karakter, at det i vidt omfang er praktisk umuligt for andre biblioteker at komme i besiddelse deraf.

Kulturministeriet er naturligvis villig til inden for de rammer, det nu er muligt at afsætte, at finde penge til institutioner, som skaffer materiale, som ikke kan skaffes ad normale kanaler, og som derved fungerer som et supplement til det offentlige biblioteksvæsen. Som et andet eksempel på en in-

[Ministeren for kulturelle anliggender]

stitution, der på denne måde kan supplere biblioteksvæsenet, vil jeg nævne biblioteket for det folkelige arbejde, der blev etableret i 1985.

Jeg synes dog, at man må stille mindst ét krav yderligere, ud over de økonomiske begrænsninger, der giver sig selv, som betingelse for at yde støtte, i tilfælde af at der er langt flere ansøgere – som der selvfølgelig er – end der er støttemidler, og dette krav må være, at der er behov for den virksomhed, som institutionen tilbyder.

Tidsskriftcentret har nu eksisteret i 17 år, og det har haft rig mulighed for at gøre opmærksom på sin eksistens. Derfor må centerets udlånstal kunne vise noget om, hvor stor interesse der er for centerets tilbud. Kulturministeriet bad derfor i april 1985 centeret om at fremkomme med oplysninger om udviklingen i dets udlånstal i forbindelse med dets ansøgning om tipstilskud for 1986-87.

Vi har endnu ikke modtaget disse tal, men vi har i går modtaget et brev fra tidsskriftcentret, hvori man udtrykker beklagelse over, at tallene ikke er fremkommet, og siger, at nu har man muligvis nogle tal, der kan bearbejdes og fremsendes. Det imødeser vi så. Når disse tal foreligger, vil kulturministeriet på baggrund af dem vurdere, både hvorvidt det vil være rimeligt, og hvorvidt vi økonomisk har mulighed for at skaffe tipsmidler til centeret, ligesom vi også vil vurdere – og her vil jeg anstille en yderligere undersøgelse – hvorvidt centeret skal optages på finansloven. Jeg mener nemlig, det må være rimeligt at bede den nyudnævnte rigsbibliotekar om at vurdere, hvorledes han ser på den opprioritering af tidsskriftcentret, som ville ligge i at få centeret på finansloven med et eller andet beløb, så denne vurdering vil jeg ligeledes afvente.

På nuværende tidspunkt må jeg imidlertid afvise beslutningsforslaget.

Qvist Jørgensen (S):

Ministeren har jo allerede redegjort for det historiske forløb, så det er der vel ikke nogen grund til at gentage, men jeg kan da godt starte med at sige, at min og socialdemokratiets konklusion er den modsatte af ministerens, idet vi vil tilsige at gå ind i arbejdet. Jeg vil ikke så gerne love, at vi vil gå ind for at sikre, at 400.000 kr. bliver afsat på finans-

loven, fordi jeg nok synes, at man lige må undersøge, om der skulle være andre muligheder. Det forstår jeg også er det, der ligger bag ministerens udtalelser. Vi ved jo, at der sker et personskifte faktisk i disse dage, og den nye rigsbibliotekar må have mulighed for at komme med en vurdering, som jeg synes vi skal have med ind i arbejdet.

I øvrigt synes jeg også, at det, uanset at ministeren antyder, at tidsskriftcentret ikke har været særlig ivrig efter at gøre opmærksom på sin egen eksistens, skal nævnes, at vi er vidende om, at man har indgået et samarbejde med Roskilde universitetscenters forskningsbibliotek, og det betragter jeg da som en understregning af den seriøsitet, man betragter centeret med. På samme måde synes jeg, det er en understregning, at SNU, altså det særlige sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg, har vist interesse for centeret, i og med at det har ydet en engangsbevilling på 7.000 kr. til anskaffelse, indeksering osv. af fredstidsskrifter.

Jeg ved, at mange mennesker på venstrefløjen er godt tilfreds med de publikationer, der kommer. Som et eksempel vil jeg nævne den samling, der hedder »Fred i bevægelse«, der er en fortegnelse over de tidsskriftartikler, som man har på tidsskriftcentret. Det er bare ét eksempel på nogle af de aktiviteter, man har på stedet, og som jeg synes klart dokumenterer, at det løser nogle opgaver, som man ikke kan forvente at et almindeligt bibliotek kan løse. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi sørger for, at tidsskriftcentret eksisterer og fortsat eksisterer godt.

Eva Møller (KF):

Også jeg vil henholde mig til den redegørelse for tidsskriftcentret, som kulturministeren er kommet med, og vil sige efter at have set på beslutningsforslaget, på de vurderinger, der foreligger fra forskellig side, og også på den behandling, det har været underkastet i finansudvalget, at jeg vil vente med at tage endelig stilling, til vi har fået en vurdering fra den nye rigsbibliotekar. Det synes jeg er rimeligt.

Jeg nægter ikke, at tidsskriftcentret udfører et udmærket stykke arbejde, men det er der en lang række institutioner i dette land der gør, uden at vi af den grund har sat dem på finansloven, og jeg vil specielt for kultur-

[Eva Møller]

ministeriets område understrege det totalrammeprincip, hvorunder vi arbejder, og som betyder, at hvis vi skal støtte tidsskriftcentret, er der andre ting, vi ikke kan støtte, da pengene jo nu engang kun kan bruges én gang.

Jeg vil nævne nogle detaljer vedrørende det opstillede budget i beslutningsforslaget. Jeg undrer mig lidt over den måde, man har stillet budgettet op på med opdeling i forskellige kategorier, men jeg går ud fra, at vi kan vende tilbage til disse ting i udvalget og få en nærmere redegørelse herfor.

Jeg vil altså gerne se resultatet af de nævnte undersøgelser, inden jeg tilsiger forslaget min støtte.

Povl Brøndsted (V):

Jeg synes, det er en glimrende idé at bede vor nye rigsbibliotekar om at se på, hvordan dette center står i forbindelse med den øvrige biblioteksverden, og det synes jeg vi under alle omstændigheder skal vente på.

Det andet er så, om det er rimeligt at sætte et center af denne art på finansloven. Jeg synes, det er godt, at der er centre, der samler aktuelle ting. Netop sådan noget som græsrodsbevægelser kan hurtigt forsvinde, og tingene fra dem findes ingen steder, men i et historisk perspektiv er det meget vigtigt, at vi har dem. Men hvor det drejer sig om specialområder, gruppeområder, er det vel naturligt, at det foregår på privat basis. Man har startet det privat. Med støtte fra Plumfonden blev det drevet i 6 år, men så kom man ud i nogle vanskeligheder, fordi den ikke ville mere, og så kommer man og vil have det offentlige til at finansiere det. Det kan blive en ret forpligtende opgave, hvis alt, hvad der startes på privat initiativ, lige så stille skal gå over til det offentlige på et eller andet tidspunkt.

Jeg vil sige, at det er egentlig meget fint, at vi erkender fra biblioteksverdenens side, at der er en fordel ved, at vi kan hente nogle specielle blade i tidsskriftcentret og få dem distribueret gennem vort biblioteksvæsen, og det har vi da også givet 75.000 kr. af tipspengene for. Det synes jeg er et ganske pænt tilskud og en ganske pæn anerkendelse af et stykke arbejde, som skal gøres.

Jeg vil altså afvise forslaget om de 400.000 kr., men vil sige, at i den udstrækning vi har gavn af det, kan det være rimeligt at give

nogle penge til det af tipsmidlerne, eller hvor ministeren nu kan finde dem.

Birthe Hansen (SF):

Hvad repræsenterer tidsskriftcentret, som gør, at dets fortsatte eksistens er nødvendig? Jo, bl.a. det, ministeren sagde for et øjeblik siden: et supplement til de kommunale og statslige biblioteker. Centeret rummer materiale, der som sagt ikke falder ind under pligtafleveringslovens bestemmelser, materiale, som det i vidt omfang er praktisk umuligt for andre biblioteker at komme i besiddelse af. Centerets muligheder for at være dette supplement til forsknings- og folkebibliotekernes samlinger skyldes bl.a., at centeret gennem de år, det har eksisteret, har formået at opbygge en lang række kontakter til tidsskriftsredaktioner inden for det danske og udenlandske tidsskriftsmarked, bl.a. fordi centeret i kraft af sin særlige målsætning og sit særlige arbejde har skabt en tillid, som har bevirket, at hovedparten af redaktionerne har følt sig foranlediget til at sende deres skrifter gratis til centeret.

Grundlaget for centeret er en samling, som i foråret 1985 bestod af 1.500 tidsskrifter, og samlingen af løbende tidsskrifter udgjorde i november 1985 814 titler. Man har sidst udgivet en fortegnelse over de løbende tidsskrifter i september 1983 og forventer nu at kunne komme med en revideret udgave af denne fortegnelse i foråret 1986.

Et af centerets mest spændende og mest roste projekter var et forsøg med indeksering af ca. 250 af centerets mest centrale tidsskrifter over sidste halvdel af 1984. Det resulterede i godt 2.000 referencer. Fortsættelsen af projektet har centeret måttet skrinlægge på grund af manglende økonomi, hvilket er trist, fordi indeksen imødekommer et behov for aktuel politisk litteratur med en meget stor geografisk dækning, noget, der gør det ret enestående som hjælpemiddel for vort samlede biblioteksvæsen.

Også centerets udgivelse af bibliografier, som hr. Qvist Jørgensen var inde på, bl.a. det sidst udkomne »Fred i bevægelse«, og litteraturlister om aktuelle emner er med til at understrege centerets rolle i det samlede biblioteksvæsen som en sikring på landsplan af alsidigheden, en sikring af en aktiv formidling af den grå litteraturmasse, som det er for

[Birthe Hansen]

arbejdskrævende og for specielt for andre biblioteker at tage hånd om.

Det er vældig fint, at centeret indtil nu har været i stand til at opfylde det, det har lagt størst vægt på, nemlig at samlingen var tilgængelig uden indskrænkninger i retten til benyttelse for enkelte lånere eller for biblioteksvæsenet. Det er også fint, at centeret har været i stand til at fungere med det mest nødvendige, og at den biblioteksmæssige udførelse har været forsvarlig inden for de eksisterende rammer.

Baggrunden for, at centeret indtil nu har fungeret, ikke maksimalt, heller ikke minimalt, men ikke meget derover, er, at det er lykkedes at få en række aktive frivillige som erstatning for vagthavende bibliotekar til at varetage kontakten med lånerne, klare ekspeditionen, besvare forespørgsler m.v. Men aktive frivillige kan man, som alle godt ved, kun trække på et vist stykke tid, de slides op, og her er så det centrale i beslutningsforslaget: denne usikre periode har været alt for længe, og det er nu påkrævet, at der stilles de årlige midler til rådighed, som er nødvendige for at gøre tidsskriftcentret til en permanent institution under kulturministeriet.

Det er ikke første gang, det er blevet forsøgt at få afsat penge til tidsskriftcentret. Der har 3-4 gange været stillet ændringsforslag om det til finansloven, og derfor har vi nu valgt at få det i folketingsalen, sådan at det får lov til at stå alene, og sådan at centerets kulturelle betydning bliver synliggjort for folketingets medlemmer, og det bliver gjort klart for dem, at dette kan vi ikke undlade at støtte. Og det drejer sig altså om 400.000 kr.

Larsen-Ledet (RV):

Tidsskriftcentret har gennem de mange år, det har eksisteret, ydet en betydelig indsats som informationscenter, især når det gælder en række af de emner af udenrigs-, sikkerheds- og miljøpolitisk karakter, som gennem årene er blevet stadig mere fremtrædende i den offentlige debat. Gennem sin virksomhed har tidsskriftcentret ydet et væsentligt bidrag til at gøre den offentlige debat på disse og en række andre områder kvalificeret ved at bringe den hjemlige debat i forbindelse med den udenlandske tidsskriftslitteratur om de forskellige emner. Derved har tidsskriftcentret placeret sig som et supplement

til de eksisterende biblioteker og har også gennem sin virksomhed dokumenteret behovet for en specialiseret indsats.

Alligevel mener jeg, at det primært må være de offentlige bibliotekers opgave at sørge for på bred basis, at der er tilstrækkeligt materiale på vore offentlige biblioteker.

Jeg kommer altså med en afvisning af forslaget, men denne afvisning har ikke noget at gøre med, at tidsskriftcentret primært er orienteret i retningen fra midten af socialdemokratiet og så til venstre. Det er ikke min bevæggrund, og det er ikke det radikale venstres bevæggrund. Det er vigtigt for det radikale venstre – og det er det, vi gerne vil benytte lejligheden til at se på – at offentligt tilgængeligt materiale på vores biblioteker absolut repræsenterer bredden.

Vi kan for øvrigt heller ikke overse konsekvensen af at gå ind for forslaget. Hvad kan vi ikke komme til at opleve af nye tiltag med græsrodsbevægelser af forskellig art, hvis vi åbner for det her? Men vi vil i hvert fald give tilsagn om, at vi i udvalget vil være med til at kulegrave den problematik, som er rejst i forbindelse med dette forslag fra SF.

Birgith Mogensen (CD):

SF vil gerne have tidsskriftcentret i København på finansloven. Jeg kan med det samme sige, at CD må afvise forslaget. De penge, SF ønsker afsat til formålet, mener vi ikke statskassen skal betale på det foreliggende grundlag. Den meget specialiserede opgave, der her er tale om, er blevet støttet via tipsmidlerne og via bidrag fra private fonde, herunder Sømændenes Kulturfond. Denne har ifølge bemærkningerne inddraget sin støtte fra 1985, hvilket der i øvrigt ikke gives nogen forklaring på.

Når der skal foretages en prioritering af, hvilke kulturelle formål der kan opnå statslig støtte – og vi ved, at der skal prioriteres – mener vi i CD ikke, at tidsskriftcentret står i første række. Der vil eventuelt kunne tildeles en andel af tipsmidlerne også for 1986-87, men også i den forbindelse må det være rimeligt at spørge: hvor meget bliver dette center overhovedet brugt? Det er dog ikke uden betydning at vide noget om det, før der bevilges offentlige tilskud.

Uden at vide noget konkret om virksomhedens omfang bør vi i hvert fald ikke tildele

[Birgith Mogensen]

støtte, og det er ikke tilstrækkeligt at henvise til en »livlig virksomhed som udlånssted«, sådan som det gøres i forslaget bemærkninger.

Tinning (VS):

Der er ikke nogen tvivl om, at der på tidsskriftcentret gøres et stort idealistisk arbejde. Det, der derimod kan være tvivl om, er, om det, der foregår, i virkeligheden handler om en slags køkkenbordstidsskriftsarbejde, altså at der står en 3-4 venstreorienterede og blader i et eller andet besynderligt skrift fra et eller andet besynderligt land og hygger sig med hinanden. Det er klart, at hvis det er de 3-4 menneskers behov, vi står og snakker om, er der ikke nogen grund til at give støtte.

Så langt er jeg enig med kulturministeren. Vi må selvfølgelig vurdere: er der overhovedet et behov for et sted som tidsskriftcentret? Derfor må vi også vide, hvor meget det bruges. Men det er lige så klart, at det, vi snakker om her, er en niche – er det blevet kaldt – eller en lille gruppes behov, som bliver tilfredsstillet på tidsskriftcentret, men det, der er vigtigt, er, at de behov ikke kan tilfredsstilles nogen andre steder. Der skal altså komme flere end de 3-5 stykker, men vi kan ikke stille krav om, at så og så mange tusinde skal bruge stedet og dermed dokumentere dets værdi, når sagen lige præcis er, at det er en specialfunktion, man dér varetager.

Jeg synes, det er rigtigt, som andre også har sagt, at hvis vi skal kunne finde ud af, i hvilken retning vi skal hælde i sådan et spørgsmål, må vi prøve at få nogle vurderinger fra andre af, hvad dette center betyder.

Jeg synes, det er rigtigt, at når vi nu har fået en ny rigsbibliotekar, manglede det da bare, at vedkommende ikke skulle sættes til at skrive et brev om dette, så jeg synes, det er fint at spørge, men jeg synes også, det er vigtigt at fremhæve, at vi ved faktisk allerede nu, at man i den øvrige biblioteksverden anerkender det arbejde, der foregår på tidsskriftcentret, og det er lige præcis, som det vist også er blevet sagt, fordi man dér skaffer materialer, som ikke kan fås andre steder.

Vi kan altså ikke henvise til, at udbuddet på de forskellige biblioteker bør være bredt osv. Selvfølgelig bør det det, men problemet er, at de ikke kan dække alt alle mulige vide vegne, det ved vi jo, og her har vi så et cen-

ter, som varetager den specialfunktion at finde frem til nogle publikationer, som simpelt hen ikke kan fås andre steder. Og hvad der måske er specielt interessant for de mere såkaldt økonomisk bevidste medlemmer af tinget, foregår det tit lidt mærkeligt, når de skaffer disse tidsskrifter og publikationer frem. Det er faktisk sådan, at det er lykkedes for 30.000 kr. at få tidsskrifter, der repræsenterer en abonnementsværdi på 2 mill. kr. Jeg ved ikke, hvilken minister der kan præstere noget, der bare ligner: at gå ud i byen med 30.000 kr. og vende tilbage med varer for 2 mill. kr., det er flot. Det er ellers stort set ikke andre end DUC og A. P. Møller o. lign., der kan operere i den boldgade.

Jeg mener, at lige præcis den evne til at pleje et særligt kontaktnet, hvor man bytter, ja, nærmest tuskhandler sig, om man så må sige, på det grå marked, til nogle ting, lige præcis det, at man er i stand til det i forbindelse med tidsskriftcentret og ikke nogen andre steder, gør, at vi i hvert fald vil gøre alt, hvad vi kan for at sikre, at den funktion, som tidsskriftcentret i dag varetager, bliver bevaret og opretholdt.

Jeg er i øvrigt enig med hr. Qvist Jørgensen i, at spørgsmålet om, hvorvidt det skal på finansloven eller ikke, ikke er det, der bør skille os. Det, som er vigtigt, er, at der oprettholdes en helt enestående funktion i det danske samfund, som er anerkendt i store bibliotekskredse, og som er båret af et både stort og idealistisk arbejde. Det bør vi påskønne, også med lidt kroner.

Poulsen (FP):

Nu er jeg slet ikke så imponeret, som hr. Tinning er. Jeg tror nok, at hr. Tinning sagde, at man havde tidsskrifter for, var det 3 mill. kr., men at man havde erhvervet dem for 30.000 kr. Det var i den størrelsesorden. Det kunne jo også være, at man trykte en hel masse tidsskrifter, men at det var sådan noget møg, der stod i dem, at ingen ville have dem, og så var man glad ved bare at slippe af med dem. Det har man jo før hørt, ikke?

Jeg synes, det er en helt fantastisk diskussion, vi har haft her. Vi har siddet og hørt på de konservative og venstre, og bl.a. hr. Povl Brøndsted sagde noget om privat initiativ. Kunne man drømme om, at venstrefløjens nogen sinde ville have privat initiativ? Nej,

[Poulsgaard]

venstrefløj vil have os andre til at betale for deres aktiviteter. Venstrefløj og privat initiativ er to uforenelige ting.

Jeg vil gerne sige tak for forslaget, det vil jeg virkelig. Jeg synes, det er et ærligt forslag. SF kommer og siger: de venstreorienterede blade skal have særlig støtte, de højreorienterede giver vi pokker i! Vi, der er højreorienterede, kunne ikke være så frække at komme med sådan et forslag, men nu ved vi, hvad vi har at glæde os til, den dag SF får magten, og det varer nok ikke så længe med den fart, der er på. Så skal vi til at betale for kommunistisk propaganda, for de venstreorienterede tidsskrifter er jo rent kommunistisk propaganda. Og Gud hjælpe mig, om ikke venstre og de konservative står her og siger, at det er de med på. Der er ikke meget forskel på denne regerings politik og socialdemokratiets politik, men en lille smule holdning må man vel have, selv om det kun er 400.000 kr., det drejer sig om her. Det er begyndelsen. Giver man fanden en lillefinger, tager han hele hånden, det ved vi jo, og derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man kan begynde at give ham lillefingeren i dette tilfælde. Det skulle man afstå fra.

Jeg kan forstå, at det er de radikale, jeg skal rette en tak til denne gang; det er jeg ikke så vant med, men jeg kan forstå, at der ingen bukser bliver af det skind, fordi de radikale trods alt har et fornuftigt synspunkt. Det skulle lige passe, sådan noget lort. Undskyld!

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg må henstille til medlemmerne, at de overholder forretningsordenen. Dette gælder ikke mindst hr. Poulsgaard, som udmærket kender den.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg skal takke, fordi medlemmerne har læst forslaget. Man har jo i de sidste 3-4 år haft mulighed for at tage stilling til tidsskriftcentret, for SF har i de sidste 3-4 år stillet det foreliggende forslag som ændringsforslag til finansloven. Man kunne altså også dér have fået oplyst udlånstal og sådan noget, men det var jo rigtigt, som vi mente, at vi skulle tage det frem og synliggøre det her i salen for at få folketinget rigtig interesseret i, hvad det drejer sig om.

Jeg synes også, jeg kan takke for en forholdsvist positiv indstilling over for forslaget. Jeg kan selvfølgelig ikke stå heroppe og sige, at nu får vi vores ønske om, at det skal stå fast på finansloven, opfyldt, men vi får da på den anden side heller ikke en klar afvisning af, at tidsskriftcentret i en eller anden form skal leve videre.

Jeg synes da også, det er rigtigt, som ministeren siger, at man nøje må undersøge, om der er behov for virksomheden, og derfor vil man se at få skaffet udlånstallene frem, hvad der er meget vigtigt, det er klart. Jeg mener, at ud over udlånstallene skulle man måske nok også kigge på besøgstallene, og man skal naturligvis også tage den vurdering fra rigsbibliotekaren med ind, som man nu vil bede om.

Med hensyn til de andre bibliotekers interesse for stedet vil jeg godt henvise til, at der for, jeg tror, det er 3-4 år siden, blev sendt til kulturministeriet og til i hvert fald nogle af folketingets medlemmer nogle skrivelser, hvori de store forskningsbiblioteker, den daværende rigsbibliotekar og en del store folkebiblioteker understregede, at det var kolossalt vigtigt, at tidsskriftcentret som noget særligt, som et meget fint supplement til virksomheden i de offentlige biblioteker, fik mulighed for at fortsætte. De anbefalingskrivelser må vi kunne fremskaffe til udvalget. De er selvfølgelig lidt gamle nu, men jeg er sikker på, at gik man ud i dag og spurgte rundt omkring, om man stadig væk var interesseret i at opretholde tidsskriftcentret og tidsskriftcentrets tilbud, ville man få ja.

Hr. Povl Brøndsted, hr. Larsen-Ledet og vist også hr. Poulsgaard var inde på spørgsmålet om, hvorvidt det nu kan være folketingets opgave, hver gang noget, der er startet på privat initiativ, ikke går så godt mere, at gå ind og overtage finansieringen af virksomheden. Dertil vil jeg sige: nej, det synes jeg ikke. Jeg synes ikke, at folketinget eller kommunerne skal springe til i hvert eneste tilfælde, men jeg synes, man skal se på dette som noget, der har givet de offentlige biblioteker og den danske befolkning i al almindelighed en mulighed for at fordybe sig i nogle tidsskrifter, nogle meninger, nogle holdninger og nogle oversigter over, hvor man kan finde oplysninger om disse ting, som nok kunne fortjene at blive belønnet.

[Ingerlise Koefoed]

75.000 kr. om året har tidsskriftcentret fået i de senere år. Dertil kommer så hjælp fra forskellige andre sider, og det er egentlig fantastisk, synes jeg, at tidsskriftcentret har kunnet klare at holde den samme åbningstid hele vejen igennem og blive ved med dels at holde på nogle, der har arbejdet i tidsskriftcentret i alle de 15 år – nogle har arbejdet der i 5 år – dels stadig væk at få nogle mennesker til på frivillig basis at arbejde videre for dette her.

Det er klart, at aktiviteterne har måttet indskrænkes i de senere år, fordi man har måttet bruge en masse tid til overhovedet at finde ud af, om man kunne overleve, fordi man ikke har haft ret mange penge at overleve for, og fordi man, når man lever alene på frivillig arbejdskraft, også kommer ud for, at de mennesker, der arbejder i tidsskriftcentret, skal begynde forfra og skal til at sætte sig ind i det hele, i arbejdsrutiner, i, hvordan man skaffer tidsskrifter frem osv., og derfor kan den virksomhed, man udøver, måske ikke blive så kontinuerlig, som den ville kunne med fast arbejdskraft. Det er også klart, at når man må indskrænke sin virksomhed og nogle af sine aktiviteter, bliver man mindre synlig.

Er det ikke rimeligt, når man tænker på finansloven og på, at man netop på finansloven har givet nogle biblioteker og nogle specialbiblioteker mulighed for at sikre deres eksistens, at man så også nu tager dette specialbibliotek med dets ganske særlige virksomhed op på finansloven? På finansloven står f.eks. Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv med en særlig bevilling, dér står Mellemfolkeligt Samvirkes Bibliotek med en særlig bevilling, og dér står Udenrigspolitisk Selskabs Bibliotek med en særlig bevilling. Hvorfor dog så ikke også tidsskriftcentret, som siden 1968 har arbejdet og bevist, at det arbejde, det laver, er noget, som betyder noget for alle de andre biblioteker?

Jeg vil se frem til udvalgsbehandlingen, jeg vil se frem til de oplysninger, som vi kan få yderligere fra tidsskriftcentret og fra kulturministeren, og jeg vil understrege, at ønsker man, at tidsskriftcentret skal kunne fortsætte og virke til gavn for offentligheden og for de offentlige biblioteker, må man også nu være nået til det punkt, hvor man ikke år for år giver dem den mindst mulige bevilling, men siger: nu er I i hvert fald sikret de næste år.

Det er den eneste måde, man kan planlægge ordentligt på, og det er den eneste måde, man i det lange løb kan fungere ordentligt på.

Og så vil jeg gerne til sidst sige til hr. Poulsgaard, at det er da klart, at vi i SF gerne vil fremme menneskers mulighed for at få adgang til venstreorienterede tidsskrifter, men det er urimeligt at sige, at vi ikke vil fremme deres muligheder for at få adgang til højreorienterede tidsskrifter. Vi stillede for en 2-3 år siden her i folketinget et forslag om en bogfond, og en af denne bogfonds væsentlige opgaver var at fremskaffe støtte til danske kulturtidsskrifter. Der stod ikke ét ord i det forslag om, at det ikke skulle være kulturtidsskrifter, der meget bredt dækkede hele spektret af meninger. Det er en urimelig måde at tale til et alsidigt parti på, og det er urimeligt altid at tro, at bare man siger kommunisme, har man skræmt alle mulige andre mennesker fra at stemme for vores forslag. Så dårligt tror jeg ikke at andre mennesker her i folketinget opfatter SFs rolle.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg ved ikke, om det er sprogforveksling, der er skyld i, at i hvert fald fru Ingerlise Koefoed har opfattet mig forkert. Jeg vil gerne skræmme folk væk fra at stemme på SF, det vil jeg da gerne medgive, men det er svært, og jeg har jo også lige stået og rost dem, fordi de er så dygtige.

Det, jeg sagde, var, at højrefløjen aldrig nogen sinde kunne finde på at være så fræk at fremsætte et forslag, der skulle begunstige vore blade på bekostning af andre. Det er jo det, der er det fantastiske, at man kommer med et forslag, der ensidigt vil støtte kommunistisk propaganda, og at man så næsten kan få tilslutning til det, er det, der er helt fantastisk.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Når vi støtter dette tidsskriftcenter, er det ikke, fordi det ensidigt fremmer det, hr. Poulsgaard kalder kommunistisk propaganda, men det er for at give befolkningen en mulighed for at få endnu mere alsidige tilbud fra de offentlige biblioteker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks Radios styrelse.

Af Tastesen (S) og Birthe Hansen (SF) m.fl.

(Fremsat 3/12 85).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks Radios styrelse.

Af Bilgrav-Nielsen (RV) m.fl.

(Fremsat 13/12 85).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Regeringen mener ligesom forslagsstillerne, at det kan være rigtigt at tage spørgsmålet om Danmarks Radios styrelse op med henblik på at finde frem til en klarere funktionsopdeling for de styrende organer og dermed en mere rationel og hensigtsmæssig ledelse af organisationen. Men det er for regeringen også vigtigt at understrege, at de spørgsmål, som beslutningsforslagene her

rejser, indgår og bør indgå i en større mediepolitisk sammenhæng.

Der kan her nævnes TV 2-situationen, som det havde været meget ønskeligt at få afklaret, inden man gik i gang med at behandle Danmarks Radios forhold. Det er dog ikke uvæsentligt, om Danmarks Radio også i fremtiden skal have et monopol på den landsdækkende programvirksomhed eller ikke, når man skal vurdere, hvorledes Danmarks Radio bedst styres.

Der kan peges på en række andre forhold vedrørende Danmarks Radio, som må indgå i overvejelserne om en revision af lovbestemmelserne for institutionen. Det kan være spørgsmålet om finansiering, om godkendelse af budgetter og overenskomster og om medieansvar – det sidste behandles i øjeblikket under justitsministeriet – og i denne forbindelse spørgsmålet om en fælles klageinstans for alle medier m.v.

Der er således en lang række forhold, der skal vurderes nærmere. Det gælder både de spørgsmål, der er omhandlet i beslutningsforslagene, som til dels lægger op til forskellige løsninger, og de andre spørgsmål, bl.a. dem, jeg netop nævnte, som naturligt må indgå i en samlet vurdering af Danmarks Radios fremtid.

Disse opgaver har regeringen hele tiden – og det har vi også tilkendegivet gang på gang – været indstillet på at gå i gang med på grundlag af det arbejde, som er udført i mediekommissionen; men som jeg nævnte tidligere, er det nok mest hensigtsmæssigt at vide, om der er etableret et TV 2 eller der er planer om et TV 2 eller ej, inden man går i gang.

I hvert fald må vi sige om disse beslutningsforslag, at det vil være ganske umuligt at få en forsvarlig ordning, hvor alle disse problemer er gennemanalyseret, vedtaget til ikrafttræden pr. 1. april i år, så hvad tidsfristen angår, er det altså fra regeringens side en afvisning af beslutningsforslagene. Vi kan ikke leve op til kravet om, at dette skal være vedtaget og klargjort så hurtigt, men naturligvis er regeringen helt beredt til sammen med de partier, der måtte ønske det, at drøfte fra nu af, hvorledes den samlede lovgivning skal se ud for Danmarks Radio. Jeg er helt overbevist om, at intentionerne i retning af en modernisering, en mere forretningsmæssig styrelse og alle disse andre forhold,